

[Erik Hansen (Ålborg amt).]
 tæller vel ikke særlig stærkt; det er over for udvalget oplyst, at det kun drejer sig om ca. 200 stillinger for nærværende. Jeg noterer, at det er stillet i udsigt, at disse såkaldte formiddagsstillinger nu vil blive afviklet. Men man må ikke tro, at når man går væk fra formiddagsstillingerne, så beskærer man mulighederne for deltidsansættelse. Det ligger netop i forslaget til ny tjenestemandslø, at der nu bliver større muligheder end tidligere for ansættelse på deltid inden for staten. Vi ved alle, at der mange gange er blevet sagt nej til deltidsbeskæftigelse. Mange tjenestemænd — man kunne nævne en gruppe som lærerinderne — har måttet møde et nej, når de har søgt om at få nedsat timetal; ganske bestemte betingelser krævedes opfyldt, f. eks. børn hjemme af en vis aldersklasse, for at tilladelsen kunne gives. Nu får vi et system, hvorefter der skulle blive mulighed for deltidsbeskæftigelse i et helt andet omfang end tidligere.

Må jeg sige om lovforslaget om tjenestemandspension, at der nu skal foretages en samordning mellem de egentlige tjenestemandspensioner og folkepensionen. Det er jo et fremskridt, men jeg føler mig ikke overbevist om, at det, vi nu når af reformer på tjenestemandspensionsområdet, er det endelige resultat. Med den større sikkerhed for alle befolkningsgrupper, som tiden fører med sig, må vi nok på et eller andet tidspunkt, som ikke ligger alt for fjernt, tage disse ting op til ny vurdering.

Til forslaget om stedtillægsordninger, som alle tidligere ordførere har været inde på, skal der heller ikke komme til at mangle en kommentar fra mit partis side. Også vi er utilfredse med det. Det fremgik tydeligt af kommissionsbetænkningen, at man stod usikkert over for stedtillægsordningen, og at man ønskede den ændret hastigt. Nu får vi den ændret pr. 1. juli 1970, såfremt Danmarks Statistik kan finde frem til et materiale, som er bedre end det, man har haft hidtil. Også jeg stiller mig skeptisk over for, om det lønindeks og de indekser for leveomkostninger, som vi hidtil har fastlagt stedtillægsordningerne efter, har været det rigtige. Det er i hvert fald en kendt sag, at den mand, som er tjenestemand i Ålborg og under sats b, ikke kan begribe, at den, der bor i Århus og har tilsvarende stilling, skal

have sats a. Man kan heller ikke forstå, at Korsør, Esbjerg og Odense skal ligge på en højere sats end Ålborg, og sådan kunne man gå hele Danmarks geografi igennem. Her er et område, hvor jeg tror at mange er utilfredse, og at de, der føler sig tilfredse, gør det med stor usikkerhed.

Når jeg er ved stedtillægsordningen, vil jeg også og samstemmende med tidligere ordførere sige, at også jeg tror, at man i det kriterium, der bliver lagt til grund for stedtillægsordningen, kriteriet om rekrutteringsmulighederne, går for vidt. Jeg tror ikke, man har nødig at gå så højt op i lønrammerne, som man gør det i den nuværende stedtillægsordning; man kunne godt holde op med at give stedtillæg på et tidligere tidspunkt i lønrammen. Rekrutteringsvanskelighederne gør sig næppe gældende så langt op i lønrammerne, som man hidtil er gået ud fra.

Om indplaceringen i øvrigt har vi i 25 lange møder i udvalget hørt mange og tilsyneladende mange velbegrundede ønsker om en højere indplacering. Kun ét har vi ikke hørt: vi har savnet en deputation, der til undtagelse fra andre gjorde rede for, hvorfor man følte sig for højt placeret. Men det var vel ikke at forvente, at noget sådant skulle ske.

Om honorærer og sportelordninger, som hr. Ivar Nørgaard var inde på, sagde jeg ved første behandling på mit partis vegne, at en af konsekvenserne af en gennemførelse af denne lovgivning var, at man fik afløsning af sportler og honorærer. Jeg har ikke næret nogen tyrkertro på, at sportel- og honorarordningen var så urimelig, som mange vil gøre den til. Jeg nærer den anskuelse, at et honorar for ekstra initiativ, for større besvær, i og for sig er på sin plads. Men der skal ingen tvivl være: denne lovgivning forudsætter, at man finder en afløsning af dette. Nu kunne man godt tænke sig, at afløsningen trak længere ud end nødvendigt, og jeg er derfor glad for ministerens ændringsforslag, hvorefter der bliver mulighed for en vis tilbageholdenhed m. h. t. de særlige og generelle tillæg, hvis der skulle vise sig en særlig stor langsommelighed ved afviklingen af honorarerne. Jeg tror, det er heldigt, bl. a. ud fra den betragtning, at langsommelighed i den retning ikke skal præmieres.

Med denne omfattende tjenestemandslø-